

Zpěvníček pro expedici ČÍNA

Občanské sdružení ARCHA

Čeložnice 2015

HYMNA

Šikmé oči, žlutá pleť, co se mi stalo? Co jsem včera sněd?
Alergii na rýži mám, jak panda velká si připadám!
Tvář jak placku – jak čínská zeď,
stal jsem se Číňanem právě teď!

Draci a démoni se honí oblohou,
Arak či opium však za to nemohou.
Čínská říše – perla Asie,
ten kdo tam nebyl jakdyž nežije!

Jídelní hůlky mi z uší trčí, po kobykách mi v břicho kručí
na nohou sandály z bambusu, dej pozor ať nešlápneš do
trusu!
je to boj o život - tak překroč svůj stín
stane se z tebe mistr Šao-lin!

Draci a démoni se honí oblohou,
Arak či opium však za to nemohou.
Čínská říše – perla Asie,
ten kdo tam nebyl jakdyž nežije!

MORITURI TE SALUTANT

(Karel Kryl)

Cesta je **Ami** prach a **G** šterka **Dmi** udusaná **Ami** hlína
C a šedé **F** šmouhy **G7** kreslí do vla **C** sů
a z hvězdných **Dmi** drah má **G** šperk co **C** kamením
se **Emi** spíná **Ami** a pírká **G** touhy z **Emi** křídel pega **Ami** sů.

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
v ruce má štítky, v pase staniol,
a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma,
dvě křehké snítky rudých gladiol.

Ref:

G Seržante písek je bílý jak paže Daniely
Ami počkejte chvíli mé oči uviděly
G tu strašně dávnou vteřinu zapomnění
Ami Seržante mávnou **G7** a budem zasvěceni
C Morituri te salutant **E** morituri te salutant...

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí a marš mi hrál
zvuk děl, co uklidnění skýtá,
a zvedá chmýří které zahubí.

Cesta je tér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka...

POVĚSTE HO VEJŠ

(Michal Tučný)

F#mi (recitativ)

*Na dnešek jsem měl divnej sen, slunce pálilo a před salonem
stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání.*

*Uprostřed šibenice z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy
odsouzenci kápi a dav zašuměl překvapením...*

*i já jsem zašuměl překvapením - ten odsouzenec jsem byl já
a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:*

Pověste ho **Emi** vejš, ať se houpá,

pověste ho **G** vejš, ať má **D** dost.

Pověste ho **Ami** vejš, ať se **Emi** houpá,

že tu **D** byl nezvanej **Emi** host.

Pověste ho, že byl jinej,

že tu s námi dejchal stejnej vzduch.

Pověste ho, že byl línej

a tak trochu dobrodruh.

Pověste ho za El Passo,

za Snídani v trávě a Lodní zvon.

Za to že neoplýval krásou,

že měl **C** country rád, že se **H** uměl smát i **Emi** vám.

Ref: Nad hla **G**vou mi slunce **D** pálí

konec **Ami** můj nic neod **G**dá **D**lí,

do svých **G** snů se dívám z **D** dále.

A do **Ami** uší mi stále zní tahle **H** moje píseň poslední

Pověste ho **Emi** vejš, ať se houpá,
pověste ho **G** vejš, ať má **D** dost.
Pověste ho **Ami** vejš, ať se **Emi** houpá,
že tu **D** byl nezvanej **Emi** host.

Pověste ho za tu banku,
v který zruinoval svůj vklad.
Za to že nikdy nevydržel
na jednom místě stát.

Ref: Nad hlavou...
Pověste ho vejš ...

Pověste ho za tu jistou,
který nesplnil svůj slib.
že byl zarputilým optimistou
a tak dělal spoustu chyb.

Pověste ho, že se koukal,
že hodně jed a hodně pil.
že dal přednost jarním loukám
a pak se usadil a pak se oženil
a žil.

Pověste ho vejš ...

PRODAVAČ

C Pojdte všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,
my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
prodáváme, vyděláváme, co kdo chcete, tak to máme,
co nemáme objednáme, všechno známe, všechno víme,
poradíme, posloužíme.

C Stál krámkem v naší ulici, v něm **F** párky, buřty s hořčicí
a **G7** bonbóny a sýr a sladký **C** mák.
Tam **C** chodíval jsem potají, tak **F** jak to kluci dělají
a **G** ochutnával od okurek **C** lác
a **F** pro mou duši nevinnou pan **C** vedoucí byl hrdinou,
když **D7** po obědě začal prodá **G** vat.
Měl **C** jazyk mrštný jako bič a **F** já byl z něho celý pryč a
G toužil jsem se prodavačem **C** stát.

Ref.

C Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,
F kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna veka,
G všechno máme, co kdo chcete,
obchod kvete, jen si račte **C** říct.

Čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,
navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,
prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc.

Já nezapomněl na svůj cíl a záhy jsem se vyučil
a moh být ze mě prodavačů král.
Jenomže, jak běžel čas, náhle zaslechl jsem hudby hlas
a znenadání na jevišti stál.

I když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou Fešáků
a nikdo vlastně neví, co jsem zač.
Mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší,
že mu vlastně zpívá prodavač.

Ref:
Pět deka, deset deka ..

Vím, že se život rozletí a sním o konci století,
kdy nikdo neví, co je chvat a shon
a dětem líčí babička, jak vypadala elpíčka
a co byl vlastně starý gramofon.

I kdyby v roce dva tisíce byla veta po muzice,
obchod je věc stále kvetoucí.
Už se vidím, je to krása, ve výloze nápis hlásá:
MICHAL TUČNÝ - odpovědný vedoucí.

Ref. Pět deka, deset deka

BUCHET JE SPOUSTA

On:

C Z pekárny světa kraj za **F** láskou **G** svou
C nejednu **F** překonal jsem **Ami** vůli **G** zlou
Dmi a moje **G** princezna - **Emi** ta jistě **Ami** rozezná
F že ji mám **G** vážně **(C)** rád.

Ona:

A v jeho blízkosti se náhle zdá
že létat v oblacích se málem dá
dát ruku na ruku - netřeba záruku
jeho se přece nelze vůbec bát

C Oslava veliká ať **F** už se chystá **G**
Emi buchet je **Ami** spousta, **Dmi** lahodná **G** sousta
C ať naše láska je vždy **F** stejně čistá **G**
a **F** pevná jako **G** brány **C** trám

On:

Hezká jak obrázek a zábavná
a pýchu princezen tak málo zná
vyrostla v dostatku - jak holka ze statku
umí za práci brát

Ona:

Konečně kluk co o mě zájem má
přitažlivost je jistě vzájemná (a teď oba)
a srdce z rubínu - má barvu po vínu
starý král novému vždy má jej dát

Oba:

Ta naše dvojice je překvapivá
a dle všech známek pekárna - zámek
je trasa která někdy krátce trvá
a já ji dobře lásko znám

Oslava veliká ať už se chystá
a buchet je spousta, lahodná sousta
ať naše láska je vždy stejně čistá
a pevná jako brány trám

Ami Dmi G C F Dmi E

Ami Píšu ti proto, že mě **D** trápí spousta věcí

A jen **G** prázdný cesty domů

A to **C** věčný přemejšlení k tomu

F Trápí mě pět ranních **Dmi** probuzení v týdnu

A to **E** pořád není všechno... **E7 E**

Ami Trápí mě, že mě lidi **D** nechápou

A že se **G** držejí svejch **C** kolejí

A kolem **F** jakoby nic, a kolem **Dmi** jakoby nic

Jenom **E** prochází se... **E7 E**

REF:

Ami Dvě lodě na vodě, dvě **D** ryby pod hladinou

Při svý **G** cestě za vidinou snad **C** dobrý lidi nezahyn **F**ou

Mám jenom jediný **Dmi** přání

Nikdy **E** neskončit na dně... **E7 E**

Ami Dvě lodě na vodě, dvě **D** ryby pod hladinou

Při svý **G** cestě za vidinou snad **C** dobrý lidi nezahyn **F**ou

Mám jenom jediný **Dmi** přání

Nikdy **E** neskončit špatně... **E7 E**

Ami Píšu to Tobě, ty snad **D** tušíš oč tu běží
Proč na **G** vyhlídkový věži stojím **C** s rozumem v koncích
F s životem na startovní **Dmi** čáře,
kolem ty **E** nechápavý tváře... **E7 E**

Ami Píšu ti, protože mi **D** schází Tvoje síla
A tvý **G** pastelový oči, mám **C** trochu strach, že svět se rychle **F**
točí
A že když neses **Dmi** kočim a nezlámu si kosti
E Jako bych tu nebyl, **E7 E** debil...

REF: **Ami** Dvě lodě na vodě...

Ami Píšu ti o tom, že mě **D** děsí tisíc věcí
Jako **G** pocit ježka v kleci
Jako, **C** promiň mi ten výraz, byl jsem **F** pod obraz
Ale zůstaňme přá **Dmi** telé, vždyť se nic **E** nezměnilo... **E7 E**

Ami Jsem hadr na podlahu, **D** jsem pára nad kotlem
G Mám jenom marnou snahu **C** a jeden velkej sen
F Ale nic převratného **Dmi** není ve mně, není **E** ve mně
ukrytýho... **E7**

REF: **Ami** Dvě lodě na vodě...

Ami Je první květen a **D** v parku tolik lásky

G Voní to létem a sluncem a **C** spoustou hezkejších okamžiků

F Dmi E E7 E

Ami Utíkám před Tebou na **D** tramvaj

Pro **G** obálku, známku, **C** schránku a černej **F** čaj

To aby lépe se mi **Dmi** přemýšlelo

Abych **E** věděl, co psát... **E7 E**

REF: **Ami** Dvě lodě na vodě...

HUSLIČKY

(Vlasta Redl)

A **D A Hmi** **F#mi E**

1. [: Číže ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]

Hmi⁷ **A D Hmi** **E** **A D Hmi** **F#mi E**

na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?

Hmi F#mi E

2. [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]

[: že ste, husličky, samé :] na světě zostaly?

3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu prišlo zdát, :]

[: co sa mu enem zdálo, :] že už vjac nechtěl hrát?

4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]

[: až sa tá bude trápit, :] která ho nechtěla.

1) Tou **C** cestou ...tím směrem prý bych se **G** dávno ... měl dát.

Když **Ami** sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají,

kus **F** něhy ti za nehty **G** slíbí a dají

víc **C** síly ...se prát, na dně víc **G** dávat ... než brát.

A **Ami** i když se vleče a je schůdná jen v kleče,

donutí **F** přestat se zbytečně **G** ptát,

R: jestli se **C** blížím k cíli, kolik **G** zbývá víry,

kam **Ami** zvou ... svodidla, co po tmě mi **F** lžou? **G**

Zda **C** couvám zpátky a **G** plýtvám řádky,

co **Ami** řvou, že už mi doma neotev **F** řou... **G**

2) Nebo jít s **C** proudem, na lusknutí prstů se **G** začít ...

hned smát,

mít **Ami** svůj chodník slávy a před sebou davy

a přes **F** zkroucená záda být **G** součástí stáda

ale **C** zpívat a hrát, kotníky **G** líbat, a stát.

Na **Ami** křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku

F přestat se zbytečně **G** ptát,

R: jestli se **C** blížím k cíli... 2x

1) Ujel mi **C** vlak i poslední **G** metro,
ještě jsem **Ami** nebyl in a už jsem **D** retro.

Než jsem se z **F** pulce vyloup v **G** samce,
co má **C** všechno pod **Ami** palcem,
C v den svý šance na poslední **G** jamce zaspal jsem.

2) Ujel mi **C** vlak, tak už to **G** chodí,
hlavu **Ami** nevěším, pojedu **D** lodí.

Než si to **F** hodit, spíš se **G** hodím do **C** pohody u **Ami** vody
a **F** počkám si až retro zase **G** přijde do módy.

R1) Jó, **F** stále **G** mě to **Ami** baví, sázet se s osudem,
F být čas utíká víc, než je **G** milo.

F Stále **G** věřím, že ze **Ami** mě ještě něco bude,

F no jo, ale co když už **E** bylo?

R2) Včera mi **Ami** bylo málo, **F** dneska je mi **C** moc,
jak se to **G** stalo, nevím.

Ami Každopádně **F** jsem zas v blbým **G** věku

a jedu mimo **Ami** trať a **F** říkám si tak **C** ať,

vždyť všechny **G** mosty vedou **F** beztak po stý **G** přes tu
stejnou **Ami** řeku.

Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím.

Každopádně jsem zas v blbým věku

a pluju proti proudu vstříc poslednímu soudu

a jsem radši vám všem pro smích než abych byl sobě k breku.

F G Ami Na na na...

Včera mi **F** bylo málo, **G** dneska je mi **Ami** moc.

Na na na...

Včera mi bylo málo, dneska je mi moc.

3) Ujel mi **C** vlak před rokem v **G** dubnu,

ještě jsem **Ami** nezmoudřel a už zas **D** blbnu.

Jak **F** dopustil jsem **G** to, že život protéká **C** mi mezi prsty **Ami**?

F Nevím, věřím, že až se prospím, pochopím, co **G** s tím.

R1) Jó, **F** stále **G** mě to **Ami** baví, sázet se s osudem,

F teď mám v kapse jen poslední **G** kilo.

F Stále **G** věřím, že ze **Ami** mě ještě něco bude,

F no jo, ale co když už **E** bylo?

R2) Včera mi bylo málo...

Na na na...

Včera mi bylo málo, dneska je mi moc.

Na na na...

Včera mi bylo málo, dneska je mi moc.

R2) Včera mi bylo málo...

Na na na...

Včera mi bylo málo, dneska je mi moc.

Na na na...

Včera mi bylo málo, dneska je mi moc.

Verse 1:

C Zase je pátek a **G** mám toho dost.

Tak беру **B** kramle, za zády **F** Černý most.

A **C** pokud mi to **D1** **G** dovolí,

než minu **B** Jihlavu, **F** hodím Prahu za hla **C**vu.

Verse 2:

C Jedu jak pražák, hla **G**va nehlava,

mám **B** jediný cíl a **F** přede mnou je Pála **C**va.

Už od Brna jsem jako **G** na trní,

ta **B** sladká píseň tak **F** blízko zní.

Ref. 1: **C** My máme rádi **G** víno,

B milujeme **F** krásné ženy a **C** zpěv

a na věc jdeme **G** přímo

B v žilách nám proudí **F** moravská **C** krev (2x)

Verse 3:

C Jako papír **G** hodím práci **B** a všechny šéfy **F** za hlavu

C Pánové **G** omlouvám se, ale **B** já mizím na **C** Moravu.

C Najdu tam všechno, **G** co mi doma schází,

B dobrý lid a **F** klid a řád.

C Najdu tam všechno, co **G** na světě mám rád

B vodu, slunce a **F** nekonečný vinohrad.

Ref. 1: My máme rádi víno,... (1x)

Ref. 2: **C** My tady totiž **G** máme
B všechno co **F** na světě máš **C** rád
a ochutnat ti **G** dáme
B slunce a **F** nekonečný víno **Emi**hrad.

Bridge:

Tak se tu žije na **F** padesátý rovnoběž **G**ce
V mírném klima našeho podnebí
Emi Je krásné nemít **F** nikdy dost
G a dělat věci jen tak pro radost!

Ref. 1: My máme rádi víno,... (1x)

Ref. 2: My tady totiž máme,... (1x)

Ref. 1: My máme rádi víno,... (1x)

U NÁS NA SEVERU

(Jarek Nohavica)

1) **Emi** V Bělském lese **Ami** toulají se **H7** mamu **Emi** ti
G když je neo **D7** solíš, tak jsou **G** bez **C** chuti **H7**
G nevěřil bys, **D7** kolik to dá **G** ro **C** bo **H7** ty
Emi zavařovat na **Ami** kyseló **H7** chobo **Emi** ty

Ref: Ďura **Ami** světa v každém směru
co si **Emi** myslíš, na to seru
nemluv, **H7** bo mě mory беру
tak se **Emi** žije tady na se **E7** veru

Větry **Ami** fučí ze všech směrů
když není **Emi** máslo, jíme Heru
furt dva **H7** metry od maléru
tak se **Emi** žije **H7** tu u **Emi** nás

2) Všude kolem ve světě jsou mobily
u nás nevyroste ani obilí
psi se živí výhonkama přesliček
každá rodina má deset dětiček

Ref.

3) V centru vedle sochy T.G. Masaryka
ze země jak na Islandu voda stříká
malí velcí tlustí tencí různé rasy
zadarmo si tady všichni myjou vlasy

Ref.

4) Z Karolíny je vidět do Evropy
pod Radhoštěm potkáš aj lidoopy
po výplatě je tu velmi divoko
Praha daleko a Pánbůh vysoko

Ref.

Pokřik oddílu:

.....